

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/69/2015
Identifikačné číslo spisu: 1513010749
Dátum vydania rozhodnutia: 09.12.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:1513010749.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí v Bratislave 9. decembra 2015 v trestnej veci obvineného E. B. , pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 6T/93/2013, o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Michala Ciklaminiho, advokáta v Bratislave, proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo 16. októbra 2014, sp. zn. 6T/93/2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 16. decembra 2014, sp. zn. 3To/132/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného E. B. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo 16. októbra 2014, sp. zn. 6T/93/2013, bol obvinený E. B. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 10. júna 2013 v čase okolo 07.40 hod. na Vlasteneckom námestí č. 4 v Bratislave pred vstupom na poštu obvinený E. B. zastavil poškodeného H. Y., potom ako si poškodený vybral na pošte dôchodok vo výške 330 eur a pýtal od poškodeného peniaze slovami „daj mi peniaze“, poškodený v tom čase držal finančnú hotovosť v ruke, obvinený sácal do poškodeného a pokúšal sa mu peniaze z rúk zobrať, čomu sa poškodený bránil tak, že sa otáčal a uhýbal, keď sa obvinenému B. peniaze takto nepodarilo poškodenému zobrať, po tom, čo obvinený a poškodený zašli za roh budovy pošty na chodníku sa obvinený vrhol na poškodeného, chytil ho zozadu za rameno a sotil ho na zem, v dôsledku čoho poškodený spadol na chrbát a po tomto obvinený B. poškodenému Y. peniaze vo výške 330 eur zobral a následne ušiel z miesta činu, svojím konaním obvinený E. B. poškodenému H. Y., nar. XX. S. XXXX, trvale bytom L., spôsobil škodu vo výške 330 eur.

Obvinenému bol za to podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu súd uložil aj ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obvinenému povinnosť z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť poškodenému H. Y., nar. XX. S. XXXX, bytom L., sumu 330 (tristotridsať) eur.

Citovaný rozsudok v zákonnej lehote napadol odvolaním obvinený E. B.. Odvolanie podal proti výroku o vine a treste.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 16. decembra 2014 napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Trestného poriadku vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinenému E. B. uložil podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obvineného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obvinený E. B. písomným podaním z 2. októbra 2015 (doručeným súdu prvého stupňa 8. októbra 2015) podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Michala Ciklaminiho proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo 16. októbra 2014, sp. zn. 6T/93/2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 16. decembra 2014, sp. zn. 3To/132/2014, dovolanie, ktoré dňa 19. októbra 2015 doplnil.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, tzn. že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Obvinený v dovolaní uviedol, že okresný aj krajský súd pri rozhodovaní neprihliadli na základnú zásadu trestného konania in dubio pro reo, keď obvineného uznali za vinného v zmysle obžaloby, za použitia rovnakej právnej kvalifikácie. Podľa názoru dovolateľa, mal byť trestne stíhaný maximálne za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona. Dovovateľ poukázal na niektoré okolnosti vo výpovediach poškodeného, ktoré sú podľa jeho názoru rozporné a súdy ich mali vyhodnotiť v prospech obvineného. Poukázal na znalecký posudok dr. Kešického ohľadne poškodeného, ktorý uviedol, že poškodený má zníženú všeobecnú vierohodnosť. Obvinený sa necíti byť vinným zo zločinu lúpeže a v tejto súvislosti poukázal na prehratý videozáznam.

Z týchto dôvodov obvinený E. B. navrhol, aby dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 386 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku a aby zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 6T/93/2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/132/2014, a v zmysle ustanovenia § 388 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

V doplnenom dovolaní obvinený poukázal iba na písárske chyby v pôvodnom dovolaní.

K dovolaniu obvineného sa písomne 19. októbra 2015 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V (ďalej len „prokurátor“), ktorý považuje dovolanie obvineného za nedôvodné. Podľa názoru prokurátora súd prvého stupňa ako i odvolací súd správne vyhodnotili zistený skutkový stav a vec správne právne kvalifikovali. Všetky rozpory vo výpovediach poškodeného boli dostatočne odôvodnené znalcom RNDr. Dušanom Kešickým, PhD. So všetkými skutočnosťami uvádzanými poškodeným sa okresný i krajský súd náležite vysporiadali a vo svojich rozsudkoch ich aj patrične odôvodnili. Prokurátor poukázal na v spise sa nachádzajúci záznam kamery, zachytávajúci incident pred poštou. Na tomto zázname je vidieť, že obvinený B. sa pred vchodom do pošty snažil násilím zmocniť peňaží poškodeného, ktorý sa obvinenému ešte ubránil, preto následne, a to už mimo dohľadu kamery obvinený B. pridal na intenzite svojho konania voči poškodenému. Prokurátor ďalej poukázal na zamietnuté

povolanie obnovy konania (uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 28. mája 2015, sp. zn. 3Tos/30/2015). Podľa názoru prokurátora skutky obvineného tak ako sú popísané v napadnutých rozsudkoch poskytujú jednoznačný podklad pre použitú právnu kvalifikáciu zisteného konania obvineného ako zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona, a to tak z hľadiska objektívnej i subjektívnej stránky. Prieskum najvyššieho súdu pri dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku je limitovaný posúdením správnosti právnej kvalifikácie vo vzťahu ku skutku zistenému napadnutým rozhodnutím, keďže podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku; veta za bodkočiarkou správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Vzhľadom na uvedené skutočnosti prokurátor navrhol dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Z obsahu podaného dovolania je zrejmé, že obvinený dovolaním namieta najmä výrok o vine, teda že skutku tak ako ho ustálil vo svojom výroku okresný súd, sa nedopustil, následne potom i právnu kvalifikáciu tohto konania a v nadväznosti na to i výrok o treste.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku.

Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie, neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Výkonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Najvyšší súd je v konaní o dovolaní zásadne povinný vychádzať zo skutkových zistení súdu prvého stupňa a v nadväznosti na tento skutkový stav zväziť hmotnoprávne posúdenie skutku, pričom skutkové zistenia súdu prvého stupňa nemôže meniť.

V posudzovanej veci okresný a krajský súd zistili uvedený skutkový stav, ktorý obvinený subjektívne nepovažoval za preukázaný. Hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, však nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku; ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) hodnotené v jeho prospech.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd konštatuje, že v posudzovanej veci skutková veta tak, ako bola ustálená, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený E. B. právoplatne uznaný za vinného a jeho konanie bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného E. B. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.